

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9114/2023
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца ЕПС Дистрибуција д.о.о Београд, Огранак Електродистрибуција Смедерево, чији је пуномоћник Јованка Влајковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Петар Ивановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 306/21 од 21.07.2021. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 306/21 од 21.07.2021. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 306/21 од 21.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 1546/2016 од 03.11.2020. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Великој Плани И 8249/2017 од 16.11.2011. године, у делу којим је тужени обавезан да исплати тужиоцу на име дуга за утрошену електричну енергију 53.051,62 динара и то на име главнице 37.820,52 динара и на име камате 15.231,10 динара, са законском затезном каматом од 06.09.2011. године као дана подношења предлога за извршење до исплате. Ставом другим изреке, укинута је решење Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Великој Плани И 8249/2017 од 16.11.2011. године у делу у којем је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга за утрошену електричну енергију исплати преко досуђених 53.051,62 динара из става првог изреке до тражених 276.676,54 динара са затезном каматом на одбијајући део главног дуга као и у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу плати законску затезну камату на износ преко досуђених 53.051,62 динара до тражених 276.676,54 динара почев од 25.06.2014. године закључно са 06.09.2011. године, па је тужбени захтев у том делу одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 306/21 од 21.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу којим је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Великој Плани И 8249/2017 од 16.01.2011. године којим је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга за утрошену електричну енергију исплати 53.051,62 динара, као и законску затезну камату на 37.820,52 динара почев од 06.09.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу у ком је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Великој Плани И 8249/2017 од 16.01.2011. године којим је обавезан тужени да тужиоцу на износ од 15.231,10 динара исплати законску затезну камату од 06.09.2011. године до исплате и у том делу укинута решење о извршењу Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Великој Плани И 8249/2017 од 16.01.2011. године. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и у укинута делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је захтев тужиоца као енергетског субјекта према туженом за исплату дуга за утрошену електричну енергију, а побијаном одлуком правноснажно је одлучено делимичним усвајањем тужбеног захтева. По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер образложење одлуке другостепеног суда о делимичном усвајању тужбеног захтева, не одступа од постојеће судске праксе и владајућих правних схватања у тумачењу и примени материјалног права - Закона о облигационим односима, релевантног за пресуђење ове правне ствари. Спорно правно питање, на које ревизија указује, питање пасивне легитимације туженог и застарелости утуженог потраживања, није од општег интереса, већ је везано за чињенично стање конкретног случаја. Тужени уз ревизију није доставио одлуке другостепених судова или Врховног суда из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари и постојању потребе за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе поднет је 06.09.2011. године. Вредност предмета спора је 37.820,52 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (предлога за извршење), из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**